

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita

DECIZIA nr. 21/BUC din 2013
privind soluționarea contestației formulate de
X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice București sub nr.
x/2012, transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
Harghita sub nr.x/2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de
Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, prin adresa
nr.x/HR/2013, asupra contestației formulate de persoana nerezidentă **X –
LT...**, cu sediul în X, prin **împuternicitul Y**, cu sediul în X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de rambursare a
taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în
România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr.xD/2012 emisă
de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, obiectul
contestației fiind suma de **x lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată
respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din
Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,
republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările
ulterioare.

Având în vedere prevederile art.3 alin.(1) din OPANAF nr.
3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a
contestațiilor și constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209
(3¹) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală -
republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările
ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita este investită să se
pronunțe asupra contestației formulate de X.

I. X, prin contestația depusă de împuternicit la Direcția Generală
a Finanțelor Publice a Municipiului București înregistrată sub nr.x/2012,
transmisă spre soluționare la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
înregistrată sub nr.x/2013, **solicită reexaminarea cererii de rambursare** și
rambursarea sumei de x lei, reprezentând restul de TVA rambursabil,
motivând că la cererea de informații suplimentare, transmisă de organul fiscal
la data de 19.07.2012, Y, reprezentantul autorizat al Î.I. X, a prezentat
facturile în original cu chitanțele la DGFP București, confirmată primirea la
06.08.2012.

II. Prin Decizia de rambursare nr.xD/2012 emisă de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București în baza art.147² alin.(1) lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art.85 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmare a Cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, depusă potrivit art.147² alin.(1) lit.a din Codul fiscal pentru anul 2011, înregistrată cu nr. x/2012, cu numărul de referință LT..., depuse de X, s-a stabilit taxă pe valoarea adăugată de rambursat astfel:

TVA solicitată	x lei
TVA aprobată la rambursare	x lei
TVA respinsă la rambursare	x lei,

pe motivul, că persoana impozabilă nu a prezentat facturile pe baza cărora au fost achiziționate serviciile înscrise în cererea de rambursare la pozițiile 8 – 27, solicitate prin cererea de informații suplimentare nr.xA. Persoana nerezidentă a solicitat rambursarea TVA pe baza bonurilor fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele fiscale, se reține:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în sumă de x lei, cauza supusă soluționării este ca Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, să se pronunțe asupra dreptului X de a beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în anul 2011 de la societăți stabilite și înregistrate în scopuri de TVA în România, respinsă la rambursare de către organele fiscale pe motiv că persoana nerezidentă nu a prezentat facturile pe baza cărora au fost achiziționate serviciile înscrise în cererea de rambursare la pozițiile 8 – 27, în condițiile în care persoana nerezidentă în susținerea contestației depune bonurile fiscale, fără să depune facturi fiscale din care să rezulte TVA solicitat la rambursare.

În fapt, prin cererea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr.x/2012, X a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă achizițiilor efectuate în anul 2011 de la societăți stabilite și înregistrate în scopuri de TVA în România, conform listei operațiunilor pentru 27 poziții.

Urmare analizei documentare a acestei cereri, organele fiscale au rambursat TVA aferent pozițiilor 1 – 7 din listă în sumă de x lei, iar pentru pozițiile 8 – 27 au solicitat depunerea facturilor, persoana nerezidentă a

depus bonurile fiscale, însă fără să depune facturi, ca urmare s-a respins la rambursare TVA aferent în sumă de x lei.

Prin contestația formulată, societatea depune în anexă, bonurile fiscale și documente cu rovinete emise, dar fără să depune facturi.

În drept, rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România este reglementată la art.147² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la alin.(1) lit.a), în forma în vigoare începând cu data de 01.01.2010, respectiv în forma în vigoare la data Cererii de rambursare, prevede:

“(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;”

Aceste prevederi legale mai sus citate au fost explicitate la pct.49 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel, la alin.(1) al pct.49 legiuitorul a stipulat:

“49. (1) În baza art.147² alin.(1) lit.a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art.143 alin.(1) lit.c) - f), h) - m), art.144 alin.(1) lit. c) și art.144¹ din Codul fiscal;

2. *livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art.150 alin.(2) - (6) din Codul fiscal.*”

Iar la alin.(4), pct.49 din norme se precizează:

„(4) *Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal*”.

În acest sens, art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

În conformitate cu aceste prevederi legale, orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar care este stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă pe parcursul perioadei de rambursare: (i) nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau domiciliul sau reședința sa obișnuit, (ii) nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art.153 din Codul fiscal, (iii) nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția operațiunilor stipulate la lit.c) pct.1 și pct.2. și să dețină factură emisă în conformitate cu prevederile Codului fiscal din România.

Totodată, potrivit prevederilor stipulate la alin.(17) al pct.49 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare la data Cererii de rambursare:

“(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. **Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin.(7) - (12).** Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii, și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin.(7) - (9) și informațiile/documentele prevăzute la alin.(10) - (12).”

iar potrivit prevederilor stipulate la alin.(22) - alin.(24):

“(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin.(21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin.(11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin.(22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, se consideră că cererea de rambursare a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform pct.49 alin.(7) - (12) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, citate mai sus. Totuși, în situația în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, în special de la solicitant, informații suplimentare, care pot cuprinde chiar și depunerea facturii sau a documentului de import în original, aceste informații trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

Din analiza Deciziei de rambursare nr.xD/2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București, se reține că organele fiscale, urmare cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, a analizei documentare a acestei cereri și în temeiul prevederilor art.147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.49 alin.(1) lit.a), alin.(22) și alin.(23) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată aferentă pozițiilor 8 – 27 din listă pe motivul că persoana impozabilă nu a prezentat facturile aferente serviciilor înscrise în cererea de rambursare la aceste poziții.

Totodată, se reține că societatea, în susținerea contestației, a depus o serie de documente, cum ar fi bonuri fiscale cu rovinete emise, dar fără să depună facturile aferente serviciilor, emise de furnizorii din România.

Față de cele reținute mai sus și având în vedere prevederile legii fiscale referitoare la criteriile de eligibilitate pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată în România către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, s-a reținut, că organele fiscale în mod legal nu au rambursat TVA aferent serviciilor pentru care persoana nerezidentă nu a prezentat facturi emise de furnizori din România, ca urmare, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va proceda la **respingerea ca neîntemeiată** a contestației pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare prin Decizia de rambursare nr.xD/2012 emisă de DGFP București.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **X** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr.xD/2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, **pentru suma de x lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,